RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 85.645 van 28 februari 2000
in de zaak A. 50.360/IX-1218.

In zake : de NV DE KWINTE,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. DE CLERCK en L. VERBEKE,
kantoor houdende te BRUGGE,
Huize "Empire",
Hoogstraat 28

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Buitenlandse Zaken,
2. de minister van Landbouw.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV DE KWINTE op 18 februari 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 7 december 1992 tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 december 1991 houdende tijdelijke maatregelen voor de uitvoering van de communautaire regeling voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op de beschikking van 29 juni 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partij en van de tweede vertegenwoordiger van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 24 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 december 1998;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MOSSELMANS, die loco advocaten D. DE CLERCK en L. VERBEKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A. VASTERSAVENDTS, die verschijnt voor de tweede vertegenwoordiger van de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak reeds werden samengevat in het arrest nr. 78.745 van 15 februari 1999; dat hieraan het volgende gegeven dient te worden toegevoegd :
Het bestreden koninklijk besluit luidt als volgt :

> "Artikel 1. Artikel 18 van het koninklijk besluit van 18 december 1991 houdende tijdelijke maatregelen voor de uitvoering van de communautaire regeling voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 29 juni 1992, wordt vervangen door de volgende bepaling :

'Artikel 18. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 1992 en houdt op van kracht te zijn op 31 december 1993'.

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 1993.

Art. 3. Onze Minister van Landbouw is belast met de uitvoering van dit besluit.";

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de verzoekende partij niet over het vereiste belang beschikt; dat zij stelt hetgeen volgt :

"Vooreerst zijn de beslissingen over het bekomen van een scheepsnieuwbouwkrediet en over de schrapping van het vaartuig 0.131 van de Officiële Lijst der Belgische vaartuigen geenszins beslissingen van de Minister van Landbouw.

Het is niet omdat verzoekende partij het belang heeft om die beslissingen aan te vechten dat zij ook het belang heeft om het koninklijk besluit van 7 december 1992 aan te vechten.

Het is onjuist voor te houden dat verzoekende partij de zeevisserij niet kan bedrijven door het aangevochten koninklijk besluit van 7 december 1992.

Zelfs indien verzoekende partij geen enkel vaartuig heeft op de Officiële Lijst der Belgische vissersvaartuigen kan zij hetzij in toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit van 18 december 1991 een machtiging bekomen, hetzij in toepassing van artikel 3, tweede lid van het koninklijk besluit van 18 december 1991. Deze bepalingen van het koninklijk besluit van 18 december 1991 werden inderdaad niet gewijzigd bij het aangevochten koninklijk besluit van (7) december 1992.

Het aangevochten koninklijk besluit van 7 december 1992 heeft enkel tot doel de bestaande machtigingsregeling te verlengen. M.a.w. het aangevochten koninklijk besluit betreft niet het verlenen van machtigingen aan bestaande vaartuigen die nog geen machtiging bezitten.

Artikel 8 van het koninklijk besluit van 18 december 1991 bepaalt inderdaad dat bij verandering van eigenaar van het vaartuig waarvoor een machtiging werd afgeleverd, de machtiging vervalt en dat de verkoper de machtiging bij de Dienst dient in te leveren. De koper kan aldaar een nieuwe machtiging bekomen.

Artikel 3, tweede lid van het koninklijk besluit van 18 december 1991 bepaalt dat bij een ontwikkeling van de vissersvloot in overeenstemming met het bij de EEG-Commissie ingediende meerjarig oriëntatieprogram-

ma 1992-1996 bijkomende machtigingen kunnen worden uitgereikt overeenkomstig de prioriteiten bepaald in het oriëntatieprogramma.

Bovendien mag verzoekende partij ook zonder machtiging de zeevisserij bedrijven op visbestanden die niet onder de communautaire regeling van de instandhouding en het beheer van de visbestanden vallen (zie definitie artikel 1, 2 'zeevisserij').

Tenslotte moet nog opgemerkt worden dat het aangevochten koninklijk besluit zich geenszins verzet tegen het afleveren van een machtiging indien verzoekende partij een scheepskrediet zou bekomen en op de Officiële Lijst der Belgische vissersvaartuigen zou komen.";

2.2. Overwegende dat krachtens artikel 1 van het bestreden koninklijk besluit van 7 december 1992 de geldigheidsduur van het koninklijk besluit van 18 december 1991 verlengd wordt tot 31 december 1993; dat ingevolge artikel 2 van het koninklijk besluit van 18 december 1991 een vissersvaartuig dat de Belgische vlag voert de zeevisserij enkel mag bedrijven wanneer de eigenaar van dat vaartuig beschikt over een machtiging uitgereikt door de dienst voor de zeevisserij van het ministerie van Landbouw; dat de verzoekende partij eigenares is van een vissersvaartuig dat de Belgische vlag voert; dat zij geen machtiging bezit afgegeven op grond van het koninklijk besluit van 28 januari 1988 zodat zij, ingevolge het bestreden besluit, geen zeevisserij in de zin van dat besluit mag bedrijven tussen 1 januari 1992 en 31 december 1993; dat zij derhalve doet blijken van het rechtens vereiste belang bij haar beroep;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat de Raad van State in het arrest nr. 78.745 van 15 februari 1999 de artikelen 2 tot en met 14 van het koninklijk besluit van 18 december 1991 houdende tijdelijke maatregelen voor de uitvoering van de communautaire regeling voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden heeft vernietigd; dat

deze artikelen betrekking hebben op de vereiste van machtiging voor het bedrijven van de zeevisserij; dat de artikelen 1, 15, 16, 17, 18 en 19 van dat koninklijk besluit die los staan van en geen betrekking hebben op het aangevochten machtigingssysteem niet vernietigd werden;

Overwegende dat in het bestreden koninklijk besluit van 7 december 1992 enkel artikel 18 van het koninklijk besluit van 18 december 1991 vervangen wordt door een nieuwe bepaling : de geldigheidsduur van het koninklijk besluit van 18 december 1991 wordt gewijzigd (artikel 1 van het bestreden besluit); dat door het bestreden koninklijk besluit van 7 december 1992 als zodanig de uitoefening van de zeevisserij niet afhankelijk wordt gemaakt van het verkrijgen van een voorafgaande machtiging;

Overwegende dat de vernietiging van de bepalingen van het koninklijk besluit van 18 december 1991 die verband houden met de machtiging voor het bedrijven van de zeevisserij impliceert dat die bepalingen geacht moeten worden nooit te hebben bestaan; dat het koninklijk besluit van 7 december 1992 die bepalingen uiteraard niet doet herleven en er evenmin de geldigheidsduur van verlengt; dat door artikel 1 van het bestreden koninklijk besluit van 7 december 1992 dan nog enkel de bepalingen worden verlengd van het koninklijk besluit van 18 december 1991 die niet in verband staan met de machtigingsregeling en derhalve niet werden vernietigd;

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 9 en volgende, 52 en volgende en 85 en volgende van het EEG-Verdrag doordat het bedrijven van de zeevisserij afhankelijk wordt gemaakt van het verkrijgen van een voorafgaande machtiging van de dienst voor de

zeevisserij; dat dit middel niet relevant is doordat het bestreden koninklijk besluit van 7 december 1992 het bedrijven van de zeevisserij niet afhankelijk maakt van een voorafgaande machtiging;

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel de schending aanvoert van de wet van 23 augustus 1948 "houdende het scheepskrediet" doordat het bedrijven van de zeevisserij afhankelijk wordt gemaakt van een voorafgaande machtiging door de dienst voor de zeevisserij; dat dit middel niet relevant is doordat het bestreden koninklijk besluit van 7 december 1992 geen enkele bepaling bevat waarbij de toekenning van een scheepskrediet afhankelijk gemaakt wordt van een voorafgaande machtiging tot het bedrijven van de zeevisserij door de dienst voor de zeevisserij; dat het bestreden besluit evenmin een impliciete wijziging van de wet van 23 augustus 1948 bevat;

3.4. Overwegende dat de verzoekende partij als derde middel de schending aanvoert van artikel 7 van het Decreet d'Allarde doordat op onrechtstreekse wijze het bedrijven van de zeevisserij in de gebieden die niet onder het Gemeenschappelijk Visserijbeleid vallen afhankelijk gemaakt wordt van een machtiging; dat dit middel niet relevant is omdat het bestreden koninklijk besluit van 7 december 1992 geen enkele bepaling bevat waarin het bedrijven van de zeevisserij afhankelijk wordt gemaakt van een machtiging of op een andere wijze belemmerd wordt;

3.5. Overwegende dat de verzoekende partij als vierde middel aanvoert dat de beperking van het uitreiken van een machtiging tot vissersvaartuigen die op 1 januari 1988 vermeld stonden op de "Officiële Lijst der Belgische Vissersvaartuigen" in strijd is met het gelijkheidsbeginsel; dat dit middel niet relevant is omdat het bestreden koninklijk besluit van 7 december

1992 geen enkele bepaling bevat waarin een verschillende behandeling wordt ingesteld tussen vissersvaartuigen die op 1 januari 1988 vermeld stonden op de "Officiële Lijst der Belgische Vissersvaartuigen" en andere vissersvaartuigen;

3.6.1. Overwegende dat de verzoekende partij als vijfde middel de schending aanvoert van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State doordat het nieuwe meerjarig programma door de Belgische regering te laat werd ingediend zodat zij zich niet kan beroepen op een "dringende noodzakelijkheid" die zij zelf heeft gecreëerd;

3.6.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt :

> "De hoogdringendheid was nodig vermits het vorige K.B. op 31 december 1992 verviel. Om de continuïteit te verzekeren was onmiddellijk na 31 december 1992 een verlenging noodzakelijk.
> ...
> Het was noodzakelijk om te reglementeren teneinde de uitbreiding van de vloot met ingang van 31 december 1992 tegen te gaan.";

3.6.3. Overwegende dat de "dringende noodzakelijkheid" in het koninklijk besluit van 7 december 1992 als volgt wordt verantwoord :

> "door het feit dat de noodzaak om onverwijld tijdelijke maatregelen te nemen voor de uitvoering van de communautaire regeling voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden voortvloeit uit een verplichte capaciteitsinkrimping zoals bepaald in de beschikking van de Commissie betreffende het meerjarig oriëntatieprogramma voor de vissersvloot van België voor de periode 1993-1996 en uit de verplichting intussen de continuïteit van het visserijbeleid te verzekeren";

dat de beschikking van de Commissie waarnaar verwezen wordt dateert van 21 december 1992; dat de geldigheidsduur van het koninklijk besluit van 29 juni 1992 tot

wijziging van het koninklijk besluit van 18 december 1991 ophield op 31 december 1992; dat het bestreden besluit gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad van 30 december 1992 en in werking trad op 1 januari 1993; dat er derhalve kan worden aangenomen dat er op 7 december 1992 "dringende noodzakelijkheid" bestond; dat het middel niet gegrond is;

3.7. Overwegende dat, in weerwil van wat voorafgaat, het in het belang van de rechtszekerheid en voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer aangewezen is het koninklijk besluit van 7 december 1992 nietig te verklaren in de mate dat het de geldigheidsduur van de machtigingsregeling vervat in de artikelen 2 tot en met 14 van voormeld koninklijk besluit van 18 december 1991 verlengt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 7 december 1992 tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 december 1991 houdende tijdelijke maatregelen voor de uitvoering van de communautaire regeling voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden in de mate dat het de geldigheidsduur van de machtigingsregeling vervat in de artikelen 2 tot en met 14 van voormeld koninklijk besluit van 18 december 1991 verlengt.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig februari 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. BORRET.**